

Kaos kilisesi Korint - Bölünmeler

Giriş:

Geçen hafta sadece bir giriş idi, asıl ete bugün dalacağız. Değil mi, biz hep 'et' istiyoruz, et, derinin öğretişler. Merak ettiğimiz konular, daha fazla bilgi gerektiriyor. Biz de orasına merak ediyoruz:

Şeytan nereden geldi (Yeşaya 14, Hezekiel 28) ? Antihrist kim olacak? 666 ne demek?

Ama asıl et orada değil. Asıl et nerede: bizim hareketlerimizi değiştiren konularda. Ve öyle bir konuya bugün bakacağız.

Kaos kilisesi Korint dedik. Gerçekten de öyle. Onların konuları neydi? bölünmeler, zina ve gezgincilik, dava açmak, evliliği yasak etmek, kurban etleri, Rabbin sofrasında sura, kadınlar kafa kaldırdılar, dillerde konuşmak ve ruhsal vergiler, dirilişi yanlış anlamak ... üff

Sana bir soru: hangi konu sence en büyük? Mektup yazarken en birinci hangisine bakacan? En acil hangisi?

Pavlus için en acil konu: BİRLİK, bölünmeler hemem bitsin. Acaba neden? Neden bu konu zina, davalar, diller konusundan daha büyük? 3 sebep verecem:

(1) Bir topluluğa bir kere öyle bir ayrılık ruhu daldı mı, o ruh işlemeye devam edecek. "Hakikatı savunuyorum" derken, kilise gittikçe daha küçük gruplara dağılacak.

Yeni imanlı iken öyle kilisede idim: en başta 1800 yıllarda, canlı bir hareket idiler, sonra iki grup oldular: bir grup dedi ki, "tapınmada çalgılar olamaz", öbürleri "olabilir" dediler. Ve artık iki ayrı denominasyon oldular. Birlik koptu.

Daha sonra o çalgısızcılar kendine ad koydular "Mesihin kilisesi". Artık "Bizden başkası kurtulmayacak" demeye başladılar. Ama bir kere o virüsü kaptılar ya! Ve ondan sonra her en ufak konu hakkında gene bölünmeye devam ettiler:

var bazı kiliseler "Kule olamaz" diyorlar. Bazılar sadece bir tercüme kullanıyorlar. Var gene "tek kadeçiler" - demek, hepsi Rabbin sofrasını tek kadehten içiyorlar, ve küçük küçük kişilik kadehleri kullanan artık imandan çıktı. ...

(2) Bölünmelere izin veren topluluk gittikçe ruhsal güç kaybedecek. Ruhsal problemleri çözmek için güç kalmayacak. Korint'te zina problemi vardı. Bütün topluluk buna karşı gideceğine, gücünü ona kullanacağına, bütün enerjii nereye gitti? "Sen kimi tutuyorsun, Pavlus mu, Apolos mu?

Hele dışarıdan baskılar geldi mi, birlik olmayınca Şeytan bizi öyle güzel tek tek yok edecek. Göreceniz !!

1986 İstanbul'da hükümet bazı imanlıları mahpusa atmaya başladı. Önceden çok güzel ayırım yapardık aramızda: Dillerde konuşmak şart mı, değil mi? Sen ruhlandı mı? Karizmatik misin, değil misin? Birlik bozuldu.

Bir de bakıyoruz, polis ayrı ayrı mahpuslar kullanmadı. Dillerde konuşanı da, konuşmayanı da aynı yere kilitlediler, aynı bilgisayara koydular bizi.

(3) Bölünmeler Rabbin adına bir lekedir, ayıp bir şey. Daha ayet altıda demişti ki:

6 Ve artık gösteriyorsunuz ki, Mesih'ten için yapılan şahitlik doğrudur.

Yani, sizin topluluğunuz, sizin birliğiniz, imansızların önünde büyük bir şahitliktir. Sizi bir anlayışta, bir yürekte gördüler mi, Mesih'in öğretisi çekici kılınacak, siz Rab İsa için iyi bir reklam olursunuz.

Ama aranızda ayrılık oldu mu, imansızlar diyecek: "A brak, onlar mı? Hepsi birbirleriyle çekişiyorlar. Hepsi egoist. Ve böylelikle kurtarıcımızı utandırıyoruz.

Pavlus her mektubunu aynı sözlerle başlatıyor: "..... kasabadaki kiliseye". Efes kasabasında, Kolose kasabasında, Filipi kasabasında, Selanik kasabasında v.s.

Ama hiç oturup hesap yaptık mı, bu ne demek oluyor? Tabii ki, bazı kasabalarda bütün imanlılar her pazar günü aynı binada toplanırdılar. Ama onun sınırı nerede?

Büyük kasabalarda, diyelim, Londrada, Seoul'da, Rio de Janeiro'da... hani nerede bir kasabada onbinlerce imanlı var... onlar mecbur mudurlar hepsi bir tek organizasyon altında olsunlar?

Ya da farklı diller konuşsalar, hakları yok mu, ayrı toplantı yapsınlar. Mesela Berlin'de yüzlerce Almanca toplantının yanında 20 tane Koreli toplantı, ve yüz tane Afrikalı toplantı varmış.

Buna rağmen Pavlus gene de bir kasabada yaşayan imanlıları bir tek kilise, bir tek beden sayıyor. Demek, sormamız gereken soru şu: Mesih'teki birlik aslında nasıl bir şeydir? Birliğimizin özü nedir? Bugünkü konumuz o olacak.

Şimdi, birlik konusunda. Rab demiyor, Mesihçi adını kullanan herkesle bir ol! Bazı durumlarda kimi kişilerle kesinlikle birlik olamaz.

1.Kor 5:9-11

Mektubumda size yazmıştım ki, zinacılarla işiniz olmasın. 10 Ama demek istemedim, dünyadan olan zinacılarla, ya da açgözlülerle, dolandırıcılarla, puta tapanlarla. Öyle olaydı, lazımdı bu dünyadan dışarı çıkaydınız.

11 Hayır, size yazarken demek istedim ki, eger bir kardeş zinacı, açgözlü, puta tapan, küfürcü, içkici ya da dolandırıcı olarak bilinirse, o vakit onunla hiç işiniz olmasın. Böyle birisi ile yemek bile yemeyin.

İkincisi:

Eğer temel konularda Yanlış öğretileri yayan birisi varsa, onunla birliğimiz olamaz.

1.Yuhanna 4:1

Sevgililer, her bir ruha inanmayın. Ruhları deneyin, acaba Allahtan mıdır diye. Çünkü bir sürü sahte peygamberler dünyaya yayılmıştır.

Peki, Korint'te durum ne idi? Oradaki ayrılıklar neydi?

10 Kardeşler, ben de size Rabbimiz İsa Mesih'in adına yalvarıyorum ki, hepiniz aynı sözde birleşesiniz. Aranızda ayrılıklar olmasın. Hayır, tek bir fikirde, tek bir kararda birleşin.

11 Çünkü Klovi'nin ev halkı bana sizden için anlatırdılar ki, aranızda kavgalar oluyormuş.

12 Şunu demek istiyorum: her biriniz diyor ki, "Ben Pavlusçuyum", "Ben Apolosçuyum", "Ben Kifasçuyum", ya da "Ben Mesihçiyim".

Korint'te 4 ayrı grup olmuştu: Pavlusçular, Apolosçular, Petrusçular ve de Mesihçiler - Sanki Pavlus hepsini azarlıyor, sanki hepsi yanlıştır.

1) Pavlusçular

Aslında en başta hepsi Pavlusçu idi, çünkü topluluğu kuran, başlatıran o idi. Ama sonra başka 'büyük' vaizler gelip Korint'teki kardeşlere konuşular. Kimi imanlılar da daha fazla onları beğenmeye başladılar.

Bu hep öyle oluyor: sen kan ter döküp Rab için uğraşıyorsun... sonra başkaları gelip hazıra konuyorlar.

Ve burada Pavlus bize çok güzel örnek oluyor, Rabbin işçisi nasıl düşünmeli: Bakın, kendi tarafını tutanları bile azarlıyor: "Siz benim fenlerim olmayın... yürekte öbür kardeşlerle bir olun!" - işte, gerçek büyüklük budur.

Fil 1:15,18

Tabii, var birtakım kişiler, İsa'yı anlatıyorlar kıskançlık ve çekişme olsun diye. Ama var gene kişiler, iyi niyetle anlatıyorlar. ... 18 Fark etmez! Ama gösteriş için, ama hakikatla, yeter ki, Mesih anlatılsın. Evet buna seviniyorum, sevinecem de."

Korint'teki Pavlusçular onun öğretişinden en fazla ne anladılar: "Biz Mesih'te serbestiz"! Ama o düşünceyi alıp bambaşka bir tarafa çektiler: "serbestiz zina etmeye, serbestiz putperestlerle birlikte put tapınaklarında kurban eti yemeğe" v.s.

2) Apolosçular

- Apolos hakkında bayağı şeyler öğreniyoruz İncilde: o İskenderiye kasabasından bir Yahudi idi. Orası bilgi ve filozofların merkeziydi. Dünyanın en büyük kütüphanesi ve 'grekleşmiş' Yahudilerin yeri.
- Apolos da konuşmakta bir numara idi: tam bir orator. Onun vaazları, gösterdiği örnekleri, İsa'nın sözlerini o kadar ustaca simgesel açıklayabilirdi... Pavlus onun yanında sıfır kalırdı.
- Pavlus kendisi bile bunu kabul ederdi.

2.Kor 11:6

"Konuşmam pek süslü değilse de, bilgiden yana acamı değilim"

- Şimdi, Apolos'un kendisi hiç bir zaman Pavlus'a karşı gitmedi, hiç bir konuda ayrı fikirler, farklı öğretişler ortaya koymadı. Hatta, Korint kilisesi o karışıklık içinde iken, istemedi yalnız oraya gitsin (1.Kor 16:12), onun tarafını tutanlar yüz almasınlar.
- Ama o yeni, zayıf Korintli imanlılar Apolos'un güzel konuşmasından zamanla gurura kapıldılar; kendilerini öbür imanlılardan daha üstün görmeye başladılar. "Tamam, Pavlus da çok güzel öğretiş verdi, ama çok kaba konuşuyor, çok fazla basit, hani bizim kölelerimiz, köylüler için OK, ama bizim gibi serbest kişilere daha güzel bir şey lazım. Apolos dersene, o bambaşka: konuşmalarında Allahı gökten indiriyor"

- Onlar kadar sözde ilerlemiş, daha zayıf kardeşleri hor görmeye başladılar. Pavlus onlara çok güzel karşılık veriyor:

1.Kor 8:2

Bir kişi, 'Ben biliyorum artık' diye düşündü mü, o daha hiç bir şey nasıl lazımsa bilmiyor.

3) Kifasçılar

- Neden Pavlus burada 'Kifas' adını kullanıyor? Neden Petrus değil? Kifas, 'Petrus' sözünün Aramice versiyonudur. Ve onunla belki göstermek istiyor ki, burada sözde Petrus'un tarafını tutanlar, aslında Petrus'un kendisini değil, ama Yahudi öğretişlerini tutanlar idi.
- Apostollar Apo 15'te apaçık anlaşmışlar ki, Yahudi olmayan bir kişi hiç sünnet olmadan, yani Yahudiliği kabul etmeden, Musa'nın kanununu tutmadan direkt olarak Mesihçi olabilir.
- Ve nasıl Petrus ile Apolos'un arasında hiç bir ayrılık yoktu, Pavlus ile Petrus'un arasında da yoktu. Gal 2:9 "Bana ve Barnabas'a sağ elini uzattılar beraberliğimiz belli olsun diye". Ve 2.Petrus 3:15'te Petrus Pavlus'u övüyor, "sevgili kardeşimiz" diyor.
- Ama maalesef daha sonra da milletlerden gelen imanlıları buna zorlamaya çalışanlar oldu. Belki Petrus'un kendisi bunu yapmadı, ama onun adını kullandılar.
- Korint'teki Kifasçılar Pavlus'tan hiç hoşlanmadılar; onun apostol olduğunu kabul etmediler. O yüzden Pavlus özellikle 2.Kor mektubunda uzun uzun apostol olduğunu savunuyor.
- Olabilir, Korint kilisesinde dillerde konuşmaya aşırı önem verenler o Kifasçılardan olsun. Nasıl Petrus Pentikost gününde dillerde konuştuysa, sanki Korint'te ikinci bir Pentikost yaratmaya çalıştılar. Ama onu yaparken birliği bozdular.
- Bugünlerde Katolikler "Kifasçı" olmaya çalışıyorlar. Gerçek, yani tarihteki Petrus'u bir kenara atıp, kendilerini yeni bir 'Kifas' yarattılar. Onu birinci papa yaptılar. Bugünkü papa Fransis sözde Petrus'un anahtarlarını ellerinde tutarmış.
- Öyle düşünenlere çok zor konuşabilirsiniz; sanki en büyük koz onların elinde: "Pavlus da kim ya? Hele hele Apolos'u bana hiç anlatma! Hepsi sonradan görme kişiler. Bak ne diyom sana: asıl İsa için konuşan Petrus'tur".

4) Mesihçiler

- Bu şimdi bizi şaşırtıyor: ne demek "Ben Mesihçiyim"? Bu nasıl bir grup idi? Hepsi Mesihçi değil mi?
- Ve diyelim, Korint'te sade Mesih'i tutmak isteyenler varsa, o güzel bir şey değil mi? Pavlus lazım değil miydi onları övsün, onları örnek olarak gösterebilir? Ama onu yapmıyor; sanki onları da azarlıyor. Neden?
- Bugün de var birçok imanlı, aynı düşünceyle diyorlar: "Ben sadece Mesihe bakıyorum! Bana hiç kimse lazım değil. Ben öğretilimi dürekt Allahtan alıyorum. Kutsal Ruh bana doğrudan konuşuyor. Bana ne yorum lazım, ne de muallim !"

- Vay be ! Wow ! Sen neymişin ya? Demek, sen aslında apostol oldun ! Kimse sana akıl veremez, öyle mi ?
- Öyle kişilere ben burada kategorično şunu diyecem: sana konuşan, Allahın Ruhü değil, ama kendi gururundur. Sıradan zayıf imanlılar öyle kişilerden korunsun, sakın onlara kulak vermesinler, çünkü er geç yanlış öğretişlere sapacaklar.
- Apolos'un kendisi, ne zaman Akvila ve Priskila ile tanıştı, onlardan öğretiş aldı, çok şey öğrendi:

Apo 18:26

Priskila ve Akvila onu işitince, onu bir kenara çekip Allahın yolunu daha ince olarak açıkladılar

- Timoteyus da aynısnı yaptı: bütün öğretişini Pavlus'tan aldı. Pavlus ona 'imanda evladım' diyor. Öğretiş babadan kızana geçiyor: yani daha eski imanlıdan yeni imanlıya:

2.Tim 2:2

Birçok şahitlerin önünde benden çok şeyler işittin. Bunları sadıkan kişilere emanet et. Ve onlar da bunları başkalarına öğretirmeye hazır olsunlar.

2.Tim 3:14

Sen gene öğrendiğin ve emin olduğun öğretişlere bağlı kal. Çünkü biliyorsun, bunları kimden öğrendin.

- Hayır, Korint'teki Mesihçiler bölünmesi başka idi. Demek onlar daha özel, daha spesyal bir anlamda Mesihe bağlı imişler. Demek istiyoruz, bedence, kan bağlantıları.

1.Kor 9:5

Bizim hakkımız yok mu, bir kızkardeşle evlenip onu gezilerimizde yanımıza alalım? Öbür apostollar ve Rabbin kardeşleri ve Kifas öyle yapmıyorlar mı sanki?

- Burada mesele evlilik değildir, ama Rabbin işi için yolculuk yaparken, kilise tarafından aylık almak için konuşuyor. Ve 3 grup insan sayıyor: apostollar, Kifas (Petrus) ve "Rabbin kardeşleri".
- İsa'nın beden kardeşleri derken, Yakup'u görüyoruz YA'da ve Yahuda. Ama Matta 13:55'te 2 kardeş daha geçiyor: Yusuf ve Simun. Kaldı ki, 'kardeş' sözü bazen daha geniş anlamda, hani herhangi yakın akraba olarak kullanılırdı.
- İsa'nın beden kardeşleri ancak onun dirilişinden sonra iman etmeye başladılar. Ve gördüğümüz gibi, bütün kiliseleri dolaşmaya başladılar.
- Ve sen hesap et: senin topluluğuna biri geliyor ve diyor: "Ben İsa'yı sadece bir iki kere görmedim, ama beraber büyüdük. Aynı kanı taşıyoruz" - Yeni yada zayıf bir imanlı olarak çok etkileneceğin, değil mi?
- Ve sanıyoruz, öğretiş olarak o grup, Kifasçılardan daha sıkı, Yahudilerin Eseni sektasına benzerdi. O Eseniler, kasabalardan uzak olarak mağaralarda yaşardılar, sadece aralarında kaldılar, manasitr hayatı gibi. İnsanlara hiç karışmayıp sadece dünyanın sonunu beklerdiler.
- Evliliğe tam yasak etmezdi, ama ancak ne kadar lazımsa, hani evlat edinmek

için karınla yatabilirsin, daha fazlası günahdır. En iyisi hiç evlenme.

- O yüzden 1.Kor 7'de buna karşı giden öğretiler buluyoruz.

Ve şimdi bakalım, Pavlus bu haberi duyunca nasıl tepki veriyor:

13 Mesih paramparça mı oldu? Pavlus sizin için haça gerilmedi ki! Yoksa Pavlus'un adına mı vaftiz oldunuz?

Sanki onlara bağıyor, yalvarıyor: "Bu insanları tutmakla ne yaptığınızı biliyor musunuz?"

Oradaki söz, yırtıp dağıtmak demektir: mesela: bir parça kumaş. Özellikle onun için kullanırdılar.

Ve nasıl İsa'nın haçlanması İsa'nın rubasını yırtmak istemediler, ve o aslında Allahın planı idi, aynı biçimde şimdi Pavlus yalvarıyor kardeşlere "Sizin yaptığınızı o acımasız, putperest, günahlı Romalı askerler bile yapmadılar!"

İşte, toplulukta ayrılık yapmak buna benziyor: al Mesih'i, yırt onu, herkese bir parça düşün. Korkunç bir senaryo!

Ve sonra Pavlus 3 tane soru soruyor, üç sonuç gösteriyor. Taraf tutmakla, topluluğu bölmekle imanlılar 3 tane korkunç durum yaratıyor:

"Siz Mesih'i paramparça yapıyorsunuz"

13 Mesih paramparça mı oldu? Pavlus sizin için haça gerilmedi ki! Yoksa Pavlus'un adına mı vaftiz oldunuz?

Kol 1:17-18

"O, her şeyden öncedir. Ve Onda herşey bir arada tutuluyor. O, aynı zamanda beden, hani kilisenin başıdır."

- Mesih, kilisenin başıdır, kilise de onun bedenidir. Kafa nasıl nedeni bir arada tutarsa, Mesih de gerçek kiliseyi bir arada tutuyor.
- Bizi bağlayan ona olan imanımızdır. Ama başka konular daha önemli oldu mu, o Kafayı parçalıyoruz. O kafa işleyemez hale geliyor, be en sonunda kilise de yok olacak.

"Pavlus sizin için haça gerilmedi ki!"

- Pavlus burada kendi adını kullanıyor, ama tabii ki, aynı söz Apolos ve Kifas, hatta o 'Mesihçi' partisi için geçerli.
- İsa haça ölmekle sadece kurtuluşumuzu sağlamadı, ama bizi de satın aldı. O yüzden Pavlus, Apolos, Kifas gibi kilisenin önderleri şöyle düşünsünler

Apo 20:28

Siz de hem kendinize, hem de sürüye dikkat edin! Kutsal Ruh sizi onların arasında güdücü kıldı, Allahın kilisesine çobanlık yapasınız. Evet, onu kendi kanıyla satın aldı.

- Pavlus bu sözleri Efes kilisesinin önderlerine söyledi: Kilise sizin malınız değildir. Kilise demek kanla satın alınmış insanlar. Ve senin kanın akmadı ki, sen onları

kendi malını sayasın. Bu insanlar, bu sürü sana sadece emanet olarak verildi.

1.Petrus 5:4

Ve Başçoban ne zaman ortaya çıkacaksa, o zaman solmaz bir şanlılık tacı alacaksınız.

- Demek, bir başçoban varmış! Ey, sen kendini pastor yapan adam: bir gün o başçobana hesap verecen. Onun için siz Korintliler! Bir insanı Mesihin yerine koymayın. Beni bile !

"Yoksa Pavlus'un adına mı vaftiz oldunuz?"

- Vaftiz bir tarafta bir cenazedir: eski kişiliğimiz gömülür, çünkü öldü, biz artıköyle değiliz... ve yeni kişiliğimiz sudan çıkıyor, artık başka insan oluyoruz. Bunu anladık, bun uhep konuşuyoruz.
- Ama vaftiz olurken aynı anda bir kişinin adına vaftiz oluyoruz. Hatta İncil biraz farklı bir söz kullanıyor: bir kişinin adının içine vaftiz oluyoruz. Ve o kişi sonra bizim efendimiz oluyor.
- Demek, bir kişiyi efendi olarak, ve onunla beraber kendimizi hizmetçi olarak kabul etmeden günahlardan kurtulmak yok, yeni doğuş yok.
- Bu hakikat bugünlerde çoğu defa konuşulmuyor. Herkes istiyor vaftizde onun günahları silinsin, bağışlansın. Ama paranın öbür yüzü var: sen vaftizde İsa'yı Rab, efendi olarak kabul ediyorsun. O sadece kurtarıcın değil, aynı zaman ŞEFin oluyor.
- Kimin adına vaftiz olursan, o kişi ile bir kader bilgiği oluşturusun: onun kaderi senin kaderin oluyor. 1.Kor 10:2'da diyor:

Bulut ve denizin içinde iken, hepsi Musa'ya vaftiz oldular.

- Mısır'dan çıkarken İsrail halkı önce Firavun'Un halkı idi. Ama Kızıldeniz'den geçtikten sonra artık Musa'nın halkı oldular.
- Ve burada Pavlus Korintlilere hatırlatıyor: "Siz vaftiz olurken kime bağlandınız? Bana mı, Apolos'a mı, Petrus'a mı, İsa'nın kardeşlerine mi? Hayır, direkt İsa'nın kendisine ! Onun için başka ad tanımayın, kimsenin tarafını tutmayın!"

14 Allaha çok şükür, Krispus ve Gayus'tan başka hiç kimseyi vaftiz etmedim. 15 Hani denilmesin, benim adıma vaftiz olmuşunuz. 16 Evet, bir de İstefanas'ın ev halkını vaftiz ettim. Ondan başka hatırlamıyorum, kimseyi vaftiz edeyim.

17 Mesih beni zaten göndermedi ki, vaftiz edeyim, ama iyi haberi ilan edeyim. Ama değil akıllıca sözlerle. Öbür türlü Mesihin haçı boş bir şey olacaydı.

- Pavlus aklına Korint'e yaptığı birinci ziyaretini getiriyor: "Dur ya! Kaç kişi vaftiz etmişim o zaman?" ... sanki çok fazla nem vermiyor.
- Ama vaftiz konusu önemli değil mi? Pavlus'un kendisi Rom 6'da uzun uzun öğretiş veriyor.
- Ne demek oluyor: "Mesih beni zaten göndermedi ki, vaftiz edeyim, ama iyi haberi ilan edeyim." İsa Markos 16'da buyurmadı mi ki, "Bütün dünyaya gidin ve 'iyi haberi' bütün insanlara bildirin. Mar 16:16 Kim iman edip vaftiz olursa, o kurtulacak. "

- Ama nasıl her bir fabrikada jer işöinin işi başka ise, Rannin işinde de herkesin başka bir görevi var: müjdecı, haberi yayıyor, sonra başka yere gidiyor”
- Ama çobanlık yapan, yerli önder kardeşler, işte, vaftiz etmek aslında onların işidir. Onlar vaftiz olacak kişileri tanıyorlar. Onlar daha iyi anlayabilir, acaba adamın tövbesi gerçek mi, değil mi.

Peki, çare nedir?

1.Kor 1:10

Kardeşler, ben de size Rabbimiz İsa Mesihin adına yalvarıyorum ki, hepiniz aynı sözde birleşesiniz. Aranızda ayrılıklar olmasın. Hayır, tek bir fikirde, tek bir kararda birleşin.

- “Aynı fikir* - o fikir nedir: temel öğretilerde birlik, temel olmayan konularda serbestlik , her konuda sevgi... sloganımız bu olsun.
- “tek bir karar” nedir: Sanki Pavlus yalvarıyor kardeşlere: “Hatırlayın kilisenin asıl işi nedir? O kararda birleşelim. Mesihin işini bitirelim, artık vakıt kayetmeyelim, birbirimizle uğraşalım.

Son:

Efes 4:15-16

Ama biz lazım hakikatı sevgi ile konuşalım, ve böylelikle Mesihe taraf büyüyelim. Her meselede baş olan Odur.

16 Bütün beden Ondan fırsat alıyor. Hani şöyle: bağlı olan her parça bir şey katıp bedeni bir arada tutuyor ve birleştiriyor.

Her klise üyesi bedene bir şey katıyor, bedeni bir arada tutuyor.

Sen toplulukta nesin: makas mı, yoksa yapıştırıcı mı?